חדווה איש־שלום:

„ילדים נורמליים צריכים להרעיש בהפסקה בחצר!"

בית־משפט השלום בחיפה אסר על תלמידים להרעיש בחצר בית־הספר.

בית־משפט השלום אך גזר 10 ימי־מעצר על־תנאי למנהל בית־הספר, שלא עמד בהסכם־פשרה שהושג,

חינוך

ושהתלמידים שלו אכן הרעישו בחצר בית־סיפרם. נקבע כי התלמידים אינם יכולים לשחק בכדור, שאסור להשתמש במשרוקית בשיעורי־ההתעמלות ועוד הגבלות אחרות.

ביקשתי לברר עם מנהלת בית־הספר דנמרק **בירושלים, חדווה איש־שלום, מה דעתה על פסק־דין זה.**

אני לא יכולה להבין כיצד בית־משפט הוציא פסק־דין כזה.

שום מנהל בית־ספר לא יכול לעמוד בתנאי כזה. שום מנהל בית־ספר לילדים נורמליים ובריאים אינו יכול לקבל על עצמו איסור כזה. זה נשמע לי קשה מאוד.

● מה את הייתי עושה?

אני לא הייתי מקבלת על עצמי איסור כזה. לא הייתי עומדת בו. מבחינה חינוכית, אם לא נותנים לילדים להתפתח נורמלית, להשתולל בהפסקות, איך הם יוכלו אחר־כך לחזור לשיעור, ולשבת שם בשקט וללמוד.

זה נשמע לי אבסורד ובלתי־סביר. אני יכולה להבין שכנים שסובלים מהיותם קרובים מדי לבית־ספר. אבל אינני יכולה להבין עיריה המוכנה לפשרה כזו, ובית־משפט המוציא פסק־דין כזה.

(רונית אונטר)

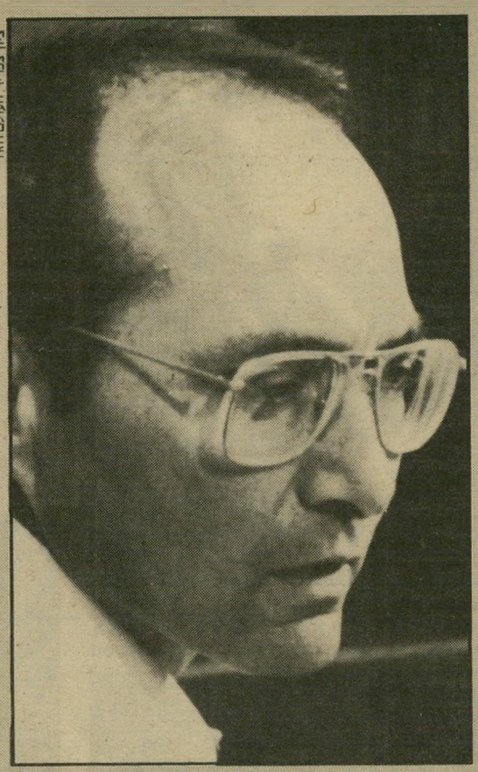

עוזי לנדאו:

„בקאהיר יש רכבת תחתית, בת"א זה חלום!"

לפני כמה שבועות נכנסה קאהיר, בירת מצריים, לקבוצת הערים המפותחות והמודרניות בעולם בכל הקשור לתחבורה תת־קרקעית.

לפאריסים יש ה„מטרו", בניו־יורק ה„סאבאוויי", בלונדון יש ה„טיוב" ולקאהיר יש עכשיו רכבת תחתית. בתל־אביב אין.

עוזי לנדאו, דוקטור לתחבורה ומי שהיה מנכ"ל מישרד־התחבורה, נהג לומר שאם בישראל לא תהיה רכבת תחתית, זו תהיה קאהיריזציה של התחבורה בישראל. ביקשתי לשמוע מה דעתו היום על מישפט זה.

מה אני יכול לומר, חוץ מאשר שאנחנו מדברים והם עושים?

● ולא הגיע הזמן שגם בתל־אביב תהיה רכבת תחתית?

לא רק שהגיע הזמן, אלא שבמישרד־התחבורה עשו מאמצים שונים כדי לנסות ולדחוף את עניין הרכבת התחתית. התחתית בקאהיר פותרת להם חלק מן הבעיות, אך גם היום המצב שם אינו טוב. אצלנו, לעומת זאת, עוד אפשר להציל את מצב התחבורה והצפיפות בתל־אביב.

● איך עושים זאת?

תחבורה

קודם כל ולפני הכל, אנשים צריכים להבין את הבעיה. שהמודעות במישרדי־הממשלה לפרוייקט כזה תהיה רבה יותר. וכמובן, דרוש אדם שייידע לרחוף את הנושא ברצינות, ושיהיה לו הכושר לבצע את הפרוייקט.

● זה כרוך בהוצאות רבות?

לפני חמש שנים, כשהייתי מנכ"ל מישרד־התחבורה והעלינו את הרעיון, חשבנו שהפיתרון הזול ביותר לתל־אביב היה יכול להיות רכבת חשמלית, שהיא רכבת על פני הארמה, והיא היתה צריכה לעלות במחירי 1982 כ־70 מיליון דולר.

● הסובסידיה לתחבורה הציבורית עולה יותר.

נכון. בחישובים שערכנו אז, הרכבת היתה עולה 70 מיליון דולר, והסובסידיה לתחבורה הציבורית עלתה אז בין 200 ל־300 מיליון דולר לשנה. אין ספק שרכבת חשמלית זולה יותר.

● ומה הסיכויים לקאהיריזציה, במובן החדש, בתל־אביב?

אני מקווה שעוד קיים סיכוי שיהיה כאן משהו. רכבת חשמלית, שתפתור את בעיות הצפיפות בתל־אביב וסביבותיה.

(רונית אונטר)

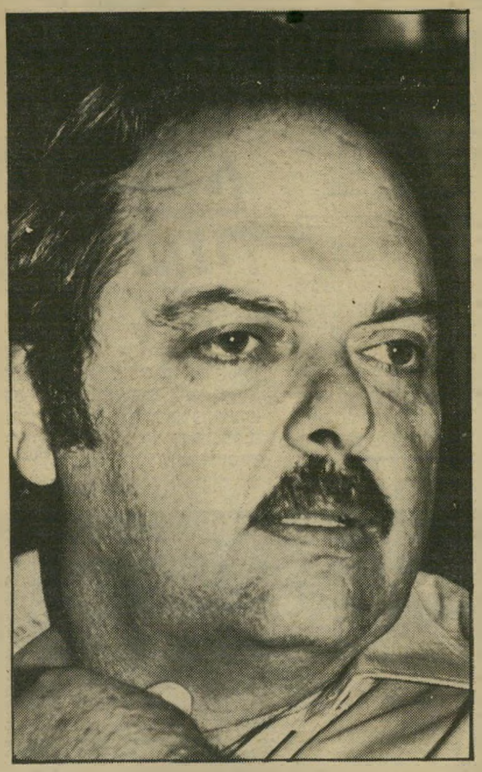

איציק קול:

„עוד יתנו לשר־המישטרה יום שידור בערוץ השני!"

השבוע התבשרנו כי הוקמה מועצה חדשה לערוץ־הטלוויזיה השני. מונה מנכ"ל חדש, וכבר הנראה יאושר חוק הערוץ השני עוד במושב־החורף בכנסת.

ביקשתי לשמוע מאיציק קול אם הוא מאמין שהפעם יקום הערוץ השני.

כבר 15 שנה מדברים כאן על ערוץ שני. הפעם זה נראה לי רציני, אובייקטיבית וגם סובייקטיבית. הערוץ הראשון יצא לפוליטיקאים מן האף.

● למה כל־כך נחוץ ערוץ שני?

מוכרחים ערוץ שני. אם הוא לא יקום תוך זמן קצר, כבר לא יצטרכו אותו. לאותות האלקטרוניים אין גבולות. כבר היום יש אנשים הקולטים שידורי־לוויין מאירופה, ועוד מעט בכל בית בישראל יתחילו לקלוט את אירופה ואמריקה, ללא התערבות בזק, הכנסת או הוועד־המנהל.

שידור

● כבר החלה חלוקת הזיכיונות?

עדיין לא, שכן עוד לא היו מיכרזים. אבל הפעם זה נראה לי רציני יותר, כי מה שמעניין את הפוליטיקאים יותר מכל זה לא מה ישדרו בערוץ השני, אלא מי יפקח עליו, ונראה לי שבעניין זה הם הגיעו פחות או יותר לסיכומים.

הכוונה היא שכל בעלי־זיכיון יקבל יום בשבוע?

זו הכוונה, ולכן הטלוויזיה בערוץ השני לא תהיה טובה. כי אם יתנו לכל בעל־זכיון יום בשבוע, לא תהיה שווה ההשקעה הרבה שבעלי־הזכיונות מתכוונים להשקיע בפרוייקט זה.

● למה בכלל צריכים חלוקה כזו?

אנחנו מנסים לחקות את הסידור הקיים בבריטניה. אלא ששם מחולק הערוץ השני לשניים. שלושה ימים לרשת אחת, ועוד ארבעה ימים לרשת האחרת. שם, 10 מיליון בריטים מתחלקים רק לשתי תחנות. אצלנו, אילו יכלו היו מחלקים ל־12.

הדבר היותר חמור הוא שמתכוונים לתת יום אחד בשבוע לטלוויזיה הלימודית, ללא כל קשר למה שהלימודית עושה. אני חושב שזו סגיאה חמורה שנותנים לשר־החינוך האחראי ללימודית יום־שידורים משלו. מחר עוד יתנו יום־שידורים לשר־המישטרה, ואחר־כך יום־שידורים לשרת־הבריאות. (רונית אונטר)